

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Kanto
Kuwentong-Bayan

Edgar Calabia Samar

Philippine Studies vol. 53, no. 2&3 (2005): 429–430

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri Jun 27 13:30:20 2008

EDGAR CALABIA SAMAR**Kanto**

Naligaw ang Nanay noon.
Pagliko sa maling gubat. Maling pagliko
sa gubat. Niligawan daw ng engkanto.
Nabaligtad ang kanyang damit
subalit di nahanap ang daan pauwi.

Walang buwan nang bumalik siya,
at kabuwanan. Walong buwan.
Pinatuloy siya sa bahay
at nagpatuloy ang buhay.

Biyernes Santo ako nang isilang.
Bulong ng marami: *Agimat*.
Kayang mapaibig sinumang ibigin.
Kayang magsabulag sa mga nabulag.
Tiyak ang ungol ng Nanay:
Tiyanak.
Hindi ako umiyak.

Nakauwi siya
subalit walang nagbalik.

Kuwentong-Bayan

Nagnanaknak ang mga alamat
ng ating bayan. Sapo ng alaala
sa sugatan niyang palad
ang mga hindi napaghilom
ng panahon: pagkabaliw
ng mga diwata, pagsiksik
ng mga manananggal at tikbalang
sa pinakasulok ng takot,
pananahan ng mga multo

sa lahat ng kawalang-malay
na tinalikuran ng lungsod,
paglikas ng mga anito sa gunita
ng mga pananalig. *Mahiwaga rito*,
babala ng mangkukulam
sa tinik sa ating talampakan
samantalang inililigaw tayo
ng kaniyang paanyaya
upang iwan natin ang tångang sigpaw
at lusungin ang hikbi ng agos
sa mga batong nilulumot.
Lagi'y rumaragasa
ang ating mga paghahangad
na iwan ang nakaraan.
Luminingon sa pinanggalingan,
bulong ng sirena sa alon
sa tuwing tinatangay tayo ng ilog
sa dagat ng kawalang-katiyakan.
Subalit ang natatagpuan natin
ay asin lamang sa dalampasigan.
Magtatanong ang mga tiyanak
na nalulunod sa hiwaga ng gabi:
Saan nagmula ang buwan?
At mararamdaman natin ang kirot
sa pagkaligaw ng isipan
sa kanilang lupain.
Buwan ang gamot sa mga taon,
buntong-hininga ng nuno
sa punso habang pinagmamasdan
ang papalayong liwanag
ng mga alitaptap. At saka tayo
rin ay lilisan: sakbibi ang hapdi
sa mga di-nagpabinyag na pangalan
na nananahan, nananangan
sa mga kuwentong di na pinakikinggan.